

Եկեղեցու մոմավաճառութիւնը, արօտատեղելրի մի
մասը, հասարակաց կշիռը, դիւդամէջ վաճառվող
նաւթը և մսավաճառութիւնը: Կարգադրվեցաւ և
ջրի հարցը»

Ստացանք պ. Աղ. Քալանթարից ոռւսերէն լեզուով տպած նրա զեկուցումը՝ «Կաթնառնառեառեթեան դպրոցի հարցի» մասին։ Այդ զեկուցումը, որ արտաստղված է Գիւղատնառեական ընկերութեան հրատարակութիւններից, կարդացվել է նոյն ընկերութեան 1886 թվի հոկտեմբերի 7-ի նիստում, և հենց այն ժամանակ «Մշակի» մէջ հաղորդվեցաւ զեկուցանողի արտայայտած օգտակար մաքերի զվարար խմաստը, մի այնպիսի ուշադրութեան արժանի խնդրի մասին, որպիսին է կաթնային տնտեսութիւնը՝ Անդրկովկասի համար։

Սեպ զրում են ԲԱԳԻՈՒԹՅ հետեւալը: «Յունիսի
22-ին Բալախանի նաւթահորերում մինչև այժմս
առ տեսնեած հոգին պարագնեց: Առաջական ժամեն

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՌԱԶՄԱԳԻՏԱԿԱՆ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

բրոպական քաղաքական դրութեան այ
զմակերպութիւնը, մի քանի երկիրների յ
թեան այժմեան վիճակը աշնչամ մեծ
է պատճառում, որ բացի վիճուրական
օրինագծերից, և ահազին զօրք պահել
ի անտութիւններ ձեռնարկել են
ծերի, որոնց վլխաւոր նշանակութիւնը
էլ առնեարական, արդինաարերական չ
պատերազմական և ռազմագիտական:
անի է, որ Գերմանիան ձեռնարկեց այն
ջրանցքի շինութեանը, որը պէտք է
սիսային ծովը Բալտան ծովի հետ:
ուում է ջրանցքի յատակադիր մանրաց
ններից, այդ ձեռնարկութիւնը բա
չափով պէտք է առաջ գնայ. այդ ջ
ով կարող կը լինի արձակ կերպով ա
ռանել զերմանական նաւատորմը, իր
մ պահելով այդ երկու ծովերի տիրա
ան բանալին: Գերմանական կառավարո
ւն հիմնական նախապատրաստութիւնն
կէ, չին կարող ազդեցութիւն չանել
ի վրա, որը հակառակորդի ոյժերը
ոք է կշռագատէ, և հէնց այդ տպաւորո
քոյ, ներկայում Փրանսիական հասարա
սատանըների մինիստրութեան մէջ առ
սրբութիւն է պաւել այն ջրանցքի

ՆՈՐ-ՆԱԽԻԶԵՒԱՆԻ արհեստաւորաց դպրոցի տեսությը ընծայ է ուղարկել մեր խմբագրութեանը մի քամի նմուշներ այդ դպրոցի աշակերտների աշխատանքներից։ Այդ նմուշների մէջ կամ փայտեայ (ճախարակագործական, տօքարնայ) երեք առարկաներ և մի պողպատեայ բաւական նույր

տարած գործը իր ցանկութեան և ճաշակին հակառակ է: «Մարդը պէտք է լինի գործնական մարդ, ասում է Որուսօն, այլ ոչ թէ միակողմանի, մտաւոր զարգացման քիմիական արտադրութիւն»: Այս պատճառով, դաստիարակութեան մէջ շարունակ պէտք է հետեւ այն կանոնին, որ ե- իսկական արժանաւորութիւնը: Այս տեսա տարկախօս, էժանագին ֆրաղներից մեջ տասարդներին հեռու պահելու համար հրաժեշտ է փոքր հասակից նրանց դաստիարակութիւնը տանել բնական ուղղութեամբ, զանել ոչ միայն նրանց ուղեղը և մտաւոր ըն-

մական մի տագնապի ժամանակ՝ դիցուք
վակի Զիրբալտարի նեղուցը, այն ժամանակական նաւատորմը զատկութ կը բովենու Միջերկրական ծովի մէջ կանգնաւատորմը այդպիսով կը զրկվի որ և է բարեկութիւննից Ալվանստեան ովկիսանոսունաւատորմից: Այդպիսի վտանգ Զիրբալդուցի կարող է առաջ դալ Ձնամար ոչ թէ միայն Անգլիայի կողմին խառվայի կողմից, որը միշտ կարող Ֆրանսիայի և Ալֆրեդի յարաբերութիւննեմի, որ Միջերկրական ծովի մէջ եղումիական նաւատորմը զրկված է մնել նույթիւնից Ալվանստեան ովկիսանոսի կողմին բարեկութիւննից աղաւանելու համար միան մօտալիք է նոր ջրանցք անցկացնելով կանքէ պարանոցը: Նոր ջրանցքին ծափակած է ինչպէս ծափակեր կը պահանջի, և ինչպէս ծափակի մօտաւոր հաշիմներից, այդ ժամանի մօտաւորմէս 1½ միլիարդ: Այսուհետ առաջ անդաման է ՀՀ Արքայի կողմէ առաջ անդաման է ՀՀ Արքայի կողմէ:

արդէն շատ անգամ՝ քննիլ է զանազան
գիտական ժողովներում: Դեռ 1882 թվ
ուսումնական ժողովներում: Դեռ 1882 թվ
մի յանձնաժողով այդ ջրանցքի հարցի
թեսան համար, և այդ համոզմունքը յայ
ջրանցքի միաբը իրագործելի է: Ջրանցքը
թեսան հարցը պատերազմական և քա
յուղմանքների աղդեցութիւնն ներքոյ օր
դոկտրականութիւնն է ստումում Գրա
ազգի մէջ, և համոզված են, որ գործի ձե
թիւնը շուտով տեղի կունենայ:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐՑԻԱՅԻ

Կ. Պօլիս, 16 յ
«Արևելք» արտաստովեց նկարագիրն
հանդէւներու, որք կատարուած էին
իս պ. Զմշկեանի յօթեւանի առթիւս Մ
խելապատակներու մէջ չէր կարող մուտք
այն մտածութիւնն թէ՝ դերասան մը
այդքան հզօր տպաւորութիւնն թողուլ ժո
վրայ: «Մասիս» օպաւա կը քաղէր այդ
բաղդատութիւնն մը դնելու ոռուահայոց
հայոց զրականութեան միջն և «Մասիսի
հրատարակուէր հետեւալիքն:

«Մինչ մենք կը զրկենք ոռուահայոց
զէմի և ներքին կանոնադրի վէճերու
Թիֆլիսի թերթերը մեզ անդադար արձա
կը բերեն զրական տօնախմբութեանց:

բանաստեղծի, յորեկեան դեբասանի, յորե
սուցչի, յօքէհեան խմբագրի, յօքէեան վի
ժողովուրդ մը, որ կը զարդարաց, որո
իր կը զբայ, որոյ հոգին կը բարձրանայ,
ժը- ժողովուրդը միայն կրնայ կատարել
բագ- հանդէմներ: Մենք կարող չենք բմբո

դա- բնաւորութեամբ և ոյժով, միայն կարող
երի- գոյութեան կրուի ասպարիզում: Նա չ
ան- նում ոչ ցրախց և ոչ քաղցածութիմից,
սրա- տառի գաղանից և ոչ մարդկանց սպառ
զայ- րից: Խնչովի ողորմելի արարածներ են
նա- քաղաքացի վախկոտ և հպարտ պատ
ֆի- Նրանք հպարտանում են իրանց հա
եան դվեստներով իրանց քաղաքացիական չնշ
գիւ- րութիմներով և ծիծաղում են զիւլացի
ուկը վրա, որ նա չը գիտէ պատառաքաղով
եան տելի չէ ճանաչում փողի թուանշանը, չ
իայն դանում լանաւանել թափշը մետաքսից
ն ե- րակ մետաղը թանգագին սոկոց և ար
րան բայց իրանք, այդ վաստակէր և ինքը
սրու- փարթի աղաները, վախենում են զիւլերու
կան դուրս դալ, անտառի և դաշտի մասին գ
այսու անպատճ չունեն, փախչում են աշխատավ
իր աւելի գերազանում են սուս խօսել, ո
պա- բարներ, քան թէ իրանց սեփական ա
վը թեամբ մի բան ձևոք բերել: Նրանք ս
փոքր ժամանակից ամեն ինչ պատրաստի
մէն առանց աշխատելու ուտել, խմել, հոգնել
ճանալ: Եւ այս պատճառով՝ ծիծաղում ե
կրի ջուկի վրա, որ նա գնում է հօր հետ
ում, փայտ կամ աթար վաճառելու և քաղաքի
լրա- հարկ լինի, կրկին մէնակ վերադառնում
աւա- առանց կասկածելու, որ ճանապարհին ո
ներ ներ կը պատահն, անտառի մէջ գայլի
ան- բիշ գագանի կը հանգիսի: Եւ հարկէ, զի
թէ գաստիարակութիւնը իր այս զրութիւնում
առա- թերութիւններ Եւ եթէ բուսան այդքա
ոթի նակաւթիւն է տալիս զիւլին, եթէ նա

հանդէմներու մնձութիւնը։ Զը տեսանք թէ որպի-
սկ ապչութիւն տիրեց, երբ «Արևելք» արտատպեց
«Մշակէ» և «Արձագանքէ» ոքանչելի նկարագրերն
այն հանդէմներու, ոյք կատարուած էին ի պա-
տիւ պ. Զմշկեանին։ Ի՞նչպէս, մի դերասան, որոյ
առաջ հիացած կը մնան առնն դասակարգի հայքը
Գայթակղութիւնն. ինչու գտնուին հայեր, ոյք
կարծին թէ աշխարհին վրայ բիրտ ոյժէն և ո և է
կերպով գանձուած հարստութենէ դուրս յարգա-
նաց ու մնձարանաց արժանի բան մը կը գտնուի
Այլ ևս մնաս բարով ազգութիւնն և եկեղեցի, քա-
նի որ վիպասանը, դերասանը կուգեն համարել
ազգի բարերարներ։ Մի մարդ, որ չը կրէր Վսե-
մաշուք տիտղոսը, ինչպէս զնա ազգի բարերար
անուանել։

ահա-
նում է
քը կը
հարցը
մասնա-
ել կա-
լացած
մշակու-
նեց, որ
շինու-
աքական
օր ժո-
խական
արկու-
նիսի
ն այն
թիվ-
խեղա-
գտնել
արենայ
ովորդի
ութիւն
թիվա-
նը կը

մեզ կը համեն, ուր են մեր դերասանք. մենք
այլ ես հայ թատերական խումբ չունենք. իսկ
հին խումբերու բեկորները թափառիկ կը չընեն և
օտար խումբերու մէջ կերպեն օտար երգեր:

Այդ հին խումբերէն յիշատակ մը միայն կեն-
դանի կը մնայ, տիկին Արուսեակ: Մնուն մը, այդ
տիկին Արուսեակի անունն, որ մի քառորդ գար
կը կենդանացնէր կարծես, սերտ կապերով կա-
պուած է սահմանագրութեան առաջին տարինե-
րու, սիրոյ, յուսոյ յիշատակներու հետ: Մի քա-
ռորդ գար առաջ նորա ոտքերուն առաջ կը խո-
նարհվէր Պօլսոյ նորածիլ Երիտասարդութիւնը
Ուշիկթաշլեան, Հեքիմեան, Թերզեան կը ստեղ-
ծէն հայ թատրերգութիւնը. Արուսեակ էր օ-
րուան հերոսուհին: Եւ զինքը տեսայ մի քանի
շաբաթ առաջ, նոյն այն չարաբաստիկ օրն, յա-
րում Ազգային Ժողովոյ մէջ կատակերգութիւնն մը
կատարուելով փոքրամասնութիւն մը հակառակ
միծամանուկթեան կամաց, հակառակ ընդհանուր
ազգին ջերմ փափագանաց, կը յաջողէր Յարու-
թիւն Պատրիարքն իւր գահին վրայ պահել: Ազգ-
ժողովոյ սրահէն ենելով, պահ մը գնացի պատ-
րիարքարան: Անդ, վարը, կոտրտած աթոռոփ մը
վրայ լնկած տեսայ Արուսեակը: Դեղագիր մը
ունէր ձեռքը և կաղաչէր, որ պատրիարքարանին
շնել տան դայն. և ոչ խոե գեղը գնելու ստակ
ունի:

Խեղճ կինը կէս-յիմարի տեղ դրուած է. նիհար,
գունատ, գրեթէ հերարձակ, բայց տակաւին տե-
սակ մը հապատութիւն—աղօտ փայլ հին փառքե-
ռու—տակաւին ընս որ թոռուու Զեննու Աս առ-

բու—առաջալոյն զսա չը թողուրի Յըսարք Այլ առ-
կայն որ խելացի քան զնա աւելի առողջ դատո-
ղութիւններ կարտազրէ: Ո՞րքան անէքտոթներ,
ինչքան դասաստաններ այն գործիչներու մա-
սին, որք այսօր կը ղեկավարեն—կսմ լաւ ևս կը
նենդավարեն ազգն: Եւ քսան, քսան և հինգ տա-
րի առաջ ինչ որ էին նորքա, ինչպէս որ կը նկա-
րազրէ զանոնք Արուսեակ, այսօր իրենց գործութը¹
կառուրապնեն իւս-իմասեն ուստաստաններն:

մբցել կամ դաստիարակութեան համար խորհուրդ է
վախե- տալիս գիւղից օրինակ առնել, այստեղ նա աչքի
չ ան- առաջ ունի այն ուղղութիւնը, այն զլաւաւոր
սլիքնե- սկզբունքը, որի վրա հմտնված է գիւղական դաս-
տա- մօտ տիարակութիւնը: «Լոկ այն դաստիարակութիւնը
ինները: բաւառվ, որինք մարդ ստանում է գործ-
ուականապէս և մշակում է իր ներքին, սեփական
ուսպո- ոյթերով, ասում է Որումո՞ն: Եւ սրա գործնական
ու ս- իրականացումը մենք տեսնում ենք զիւղական
կարո- դաստիարակութեան մէջ: Հետևելով այդ ուղղու-
հասա- թեանը, դաստիարակութեան այդ բնական և ա-
մենաձիշտ եղանակին, կարելի է, շարունակ պը-
թից... րակադիկական օրինակների, փորձերի և դիտողու-
հաւա- թեանց միջոցով, մարդու մէջ զարգացնել ոչ մի-
տանց տ- այն գիւղացու բոլոր գեղեցիկ յատկութիւնները,
այլ և շատ ուրիշ մարդկային ձիքեր, հասարա-
կան բարձր ինսալինկաներ, ընկերութիւններ, աղ-
ութիւ, առաջինի հակումներ, որոնք շատ հարկա-
ւոր են մարդոց ապագայ բաղդաւորութեան ու
նենակութեան համար:

Դաստիարակութեան զլմաւոր նովատակը հէնց
նրանում է կայանում, որ ստեղծէ թէ Փիդիքա-
պէս, թէ մտաւորապէս և թէ բարոյապէս կա-
տարեալ մարդիկ:

Այդպիսի մարդը ունենում է իր մէջ զիւղացու
Փիզիկական առողջութիւնը, նրա զիմացկուն և
տոկուն համբերողութիւնը, նրա կամքի և բնաւո-
րութեան անվրդով հաստատութիւնը՝—միացած
խորը գիտութեան և բարձր մտաւոր զարդացման
հետ:

